

Επί σχεδίου Νόμου «περί τυχείας ρευστοποιήσεως και έκκαθάρσεως τῆς ἀνταλλαξιμοῦ Περιουσίας».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

I. Διὰ τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λαζάνῃ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1923 Συμβάσεως ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν, συνωμολογήθη ἡ ἀπὸ 1ης Μαΐου 1923 ὑποχρεωτικὴ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐγκατεστημένων ἐπὶ τουρκικῶν ἐδαφῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τῶν ἐγκατεστημένων ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν τούρκων ὑπηκόων.

Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία ἐπιθυμοῦσαι ὅπως ἐκκαθάρσωσι τὰ γεννηθέντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως ζητήματα, ὑπέγραψαν τὴν 10ην Ἰουνίου 1930 Συμφωνίαν, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ Νόμου 4793/1930 δι' ἧς συνειψηρίσθησαν αἱ ἐκατέρωθεν ἐγκαταλειφθεῖσαι περιουσίαι τῶν ἀνταλλαγέντων πληθυσμῶν καὶ οὕτως ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα ἐν Ἑλλάδι κίνητῃ καὶ ἀκίνητος περιουσία ὑπὸ τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων, περιῆλθεν ἔκτοτε κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀποζημιώσῃ τὸν ἀνταλλαγέντα Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας τῆς ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμανικῆς περιουσίας.

Τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξιμοῦ περιουσίας, εἶχε μέχρι τοῦ ἔτους 1925, ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας συσταθεῖσα Γενικὴ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς. Ἀπὸ τῆς 5ης Μαΐου 1925 μέχρι τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1939, τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας ταύτης εἶχε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει συμβάσεως συναφθείσης μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939 τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἀνταλλαξιμῶν κτημάτων ἀνέλαβε τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τοῦ Α.Ν. 1909/1939, ἀσχετῆ δὲ ταύτην διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Παρὰ τὴν ἐκδοσιν πολλῶν Νομοθετημάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939 μέχρι σήμερον, ἡ ρευστοποίησις τῆς ἀνταλλαξιμοῦ περιουσίας δὲν ὀλοκληρώθη. Τοῦτο πιστεύομεν ὅτι ὀφείλεται κυρίως ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν σφαλερὰν σκέψιν τῶν κατεχόντων ἀνταλλάξιμα κτήματα, ὅτι ταῦτα θὰ ἀποδοθῶσι τελικῶς εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἄνευ καταβολῆς τιμῆματος καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἔλλειψιν σοβαρῶν οἰκονομικῶν κινήτρων.

II. Τὰ ἐκ τῆς ρευστοποίησεως τῆς ἀνταλλαξιμοῦ περιουσίας ἔσοδα, διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν μὴ τυχόντων εἰσέτι ταύτης προσφύγων. Ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐσόδων τούτων ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἰδρυθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 3713/1957 Ταμείου Ἀνταλλαξιμοῦ Περιουσίας καὶ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων (ΤΑΠΑΠ), τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιχορηγεῖ τὰ καταρτιζόμενα καὶ ἐκτελούμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν προγράμματα στεγασεως τῶν προσφύγων. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου τούτου μέχρι σήμερον κατετέθη εἰς τὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Λογαριασμὸν Ἀστῶν Προσφύγων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ποσὸν 1.140.586.582 δραχμῶν, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοῦ (ΤΑΠΑΠ) παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀνέρχεται σήμερον εἰς 130.000.000 περίπου δραχμῶν.

Τὰ εἰς τὴν ἀνταλλαξιμῶν περιουσίαν ἀνήκοντα ἀστικά καὶ ἀγροτικά κτήματα ἀνέρχονται σήμερον εἰς 29.000 περίπου, ἡ δὲ ἀξία αὐτῶν καίτοι δὲν ὑφίστανται ἀσφαλῆ σχετικά στοιχεῖα παρ' ἡμῖν, ἐκτιμᾶται ἐν τούτοις κατὰ προσέγγισιν εἰς 2.500.000.000 δραχμῶν. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο δεόν νὰ προστεθῇ καὶ ποσὸν 500.000.000 δραχμῶν περίπου, εἰς ὃ πιθανολογεῖται ὅτι ἀνέρχεται ἡ ἀξία τῶν μὴ πῶς καταληφθέντων ἀνταλλαξιμῶν κτημάτων καὶ δὴ τῶν βακουφικῶν τούτων.

III. Τὸ παρὸν σχέδιον Νόμου φιλοδοξεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα ἐκκαθάρισιν τῆς ἀνταλλαξιμοῦ περιουσίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θεσπιζοῦνται σοβαρὰ οἰκονομικὰ κίνητρα, συνιστάμενα εἰς σημαντικὴν μείω-

σιν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, παραλληλῶς πρὸς τὴν μακροχρόνιον ἐξόσλησιν τοῦ τιμήματος. Πλέον τούτων τὸ νομοσχέδιον ἔχει ἐντονὸν κοινωνικὸν χαρακτήρα, διότι ἐπιτρέπει τὴν πρὸς τοὺς ἀπόρους ἀγρότας παραχώρησιν κτημάτων ἐπὶ τῇ καταβολῇ χαμηλοῦ τιμήματος ἢ καὶ τὴν δωρεὰν παραχώρησιν προκειμένου περὶ ἀγροτῶν παραμεθορίων περιοχῶν.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου εἰς τοὺς κατέχοντας ἀνταλλαξιμοὺς ἀγροὺς ἢ βοσκοτόπους παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς ἐκτάσεως δυναμένης ν' ἀποτελέσῃ βιωσίμου γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου κατοχῆς τῶν κτημάτων, ἀντὶ τιμῆματος ἴσου πρὸς τὸ 90 % τῆς ἀξίας αὐτῶν. Τὸ τίμημα τοῦτο μειοῦται περαιτέρω εἰς ποσοστὸν 80 % διὰ τοὺς διαμένοντας εἰς ἀγροτικὸς οἰκισμοὺς πληθυσμὸς μέχρι 2.000 κατοίκων καὶ εἰς 33 % προκειμένου περὶ ἀπόρων κατόχων. Παρέχεται ἐπίσης τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς προσθέτου ἐκτάσεως ἴσης πρὸς τὸ 30 % τῆς κατεχομένης βιωσίμου γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως δι' ἕκαστον ἄρρεν ἢ ἄγαμον θῆλυ τέκνον ἢ ἄγαμον ἀδελφὸν τοῦ κατόχου, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι ἡ ἕκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς δύο γεωργικὰς βιωσίμους ἐκμεταλλεύσεις.

Ἡ ἐπὶ πλέον τῆς βιωσίμου γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἕκτασις, παραχωρεῖται εἰς ἀπόρους ἀκτήμονας τῆς περιοχῆς ἐνθα κείνται τὰ κτήματα ἀντὶ τιμήματος ἴσου πρὸς τὸ 33 % τῆς ἀξίας αὐτῶν. Τοῦτο ἀποτελεῖ κοινοτομίαν καὶ σοβαρὸν διὰ τοὺς ἀπόρους ἀγρότας εὐεργέτημα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2, παρέχεται εἰς τοὺς κατόχους ἀνταλλαξιμῶν ἀστικῶν ἀκινήτων τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς αὐτῶν, ἀντὶ τιμήματος ἴσου πρὸς τὸ 95 % τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν. Τὸ τίμημα μειοῦται εἰς τὸ 85 % τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων, προκειμένου περὶ κατόχων διαμενοντων εἰς ἀγροτικὸς οἰκισμοὺς μέχρι 4.000 κατοίκων καὶ εἰς τὸ 60 % προκειμένου περὶ ἀπόρων κατόχων.

Τέλος διὰ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου τούτου, τακτοποιοῦνται διὰ λόγους κοινωνικοῦς, ἐκκρεμότητες προελθοῦσαι ἐξ ἀνωμάλων ἐκποιήσεων ἀνταλλαξιμῶν κτημάτων.

Τὸ ἄρθρον 3 ἀναφέρεται εἰς τοὺς κατόχους ἀνταλλαξιμῶν οἰκοδομῶν, εἰς οὓς ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς αὐτῶν. Τὸ τίμημα ἐξαγορᾶς μειοῦται κατὰ ποσοστὸν 10 % διὰ τὴν μέχρι 400.000 δραχμῶν ἀξίαν τῶν οἰκοδομῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 ρυθμίζεται ὀριστικῶς τὸ θέμα τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ κατεχομένου κτηματος καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ ἐκπροθέσμου αὐτῆς. Ἀξία ἰδιαιτέρως μνείας ἢ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου τούτου, δι' ἧς ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου διαγράφεται ποσοστὸν 30 % ἐκ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως χρήσεως ὑπὸ τῶν ἀγορῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκποίησιν βακουφικῶν κτημάτων. Δι' αὐτῶν δίδεται ὀριστικὴ λύσις εἰς τὸ χρονικὸν τοῦτο θέμα, διὰ τοῦ καθορισμοῦ τακτῶν προθεσμιῶν πρὸς ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων ἐξαγορᾶς παρὰ τῶν ἐξουσιαστῶν καὶ τῆς βεβαιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείου τῆς ἀξίας τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἀνταλλαξιμῶν Περιουσίαν, ποσοστοῦ, εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐξαγορᾶς παρὰ τῶν κατόχων.

Τὸ ἄρθρον 6 προβλέπει τὴν εἰς τοὺς ἀπόρους παραχώρησιν τῶν μὴ κατεχομένων ἢ περιερχομένων εἰς τὴν ἐλευθέρην διαχείρισιν τῆς Ὑ.Δ.Α.Μ.Κ. ἀνταλλαξιμῶν κτημάτων. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπιανετὴν κιννοτομίαν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀπόρων καὶ ἀκτημόνων ἀγροτῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 προβλέπεται ἡ παραχώρησις τῶν εἰς τὴν Ἀνταλλαξιμῶν Περιουσίαν ἀνήκόντων δασῶν, λατομείων, μεταλλείων κ.λ.π. εἰς τὰς ἀρμοδίας Κρατικῆς Ὑπηρεσίας Ν.Π.Δ.Δ. Ἰδρύματα καὶ Δημοσίας Ἐπιχειρήσεις.

Ποιούμεθα ἰδιαιτέραν μνείαν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8, δι' ἧς τὸ πρῶτον θεσπιζέται ἡ δωρεὰν παραχώρησις ἀνταλλαξιμῶν κτημάτων εἰς τοὺς ἀγρότας τῶν παραμεθορίων περιοχῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης.

... του άρθρου 1 παρέχεται έκπτωσης 20 % επί του τιμήματος εξαγοράς εις τους εξοφλούντας αυτό άμα τή ύπογραφή του παραχωρητηρίου και 20 % δια τους εξοφλούντας τοίς μετρητοίς τό υπόλοιπον τής όφειλής.

Η έκπτωσης αυτή προστιθεμένη εις την παρεχομένην δια των άρθρων 1 και 2 του παρόντος σχεδίου Νόμου, αποτελεί σοβαρώτατον οικονομικόν κίνητρον, διότι προκειμένου περί άπόρων και άκτημόνων άγροτών τό τίμημα εξαγοράς σχεδόν μηδενίζεται.

Διά του άρθρου 10 παρέχεται ή δυνατότης ύποβολής αίτησεως πρός άναγνώρισιν του δικαιώματος κυριότητος έφ' όσον τουτό δέν έκρίθη κατ' ούσίαν. Ομοίως παρέχεται ή δυνατότης ύποβολής αίτήσεως περί άναθεωρήσεως άπορριπτικών αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών.

Τήν επιτάχυνσιν του ρυθμού τής ρευστοποιήσεως τής ανταλλαξιμου περιουσίας επιδιώκει ή «διά του ίδιου άρθρου επιτρεπομένη σύστασις πλειόνων Τμημάτων του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου επί απαιτήσεων κατά τής ανταλλαξιμου περιουσίας».

Τέλος διά του άρθρου 11 του Νομοσχεδίου επιτρέπεται ή πρόσληψις τεχνικού προσωπικού ώς και ένός έρμηνέως τής παλαιάς Τουρκικής γραφής. Τό προσωπικόν τουτό κρίνεται ώς έντελώς άπαραίτητον διά τήν έκκαθάρισιν, άναγνώρισιν και έκτίμησιν τής ανταλλαξιμου περιουσίας, επί σκοπώ επιταχύνσεως του ρυθμού ρευστοποιήσεως αυτής.

Τοιοῦτον είναι τό περιεχόμενον του προκειμένου Νομοσχεδίου, τό όποιον έχομεν τήν τιμήν νά θέσωμεν ύπ' όβιν τής Έθνικής Αντιπροσωπείας και νά παρακαλέσωμεν όπως τουτό τύχη τής ψήφου τής.

Έν Αθήναις τή 7 Φεβρουαρίου 1976

Ο Υπουργός Οικονομικών

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί επιταχύνσεως τής ρευστοποιήσεως και έκκαθάρισεως τής ανταλλαξιμου περιουσίας.

Άρθρον 1.

1. Οί κατέχοντες άγροτικά ανταλλάξιμα κτήματα, δικαιούνται νά εξαγοράσουν έκτασιν συναμένην ν' αποτελέση βιώσιμον γεωργικήν έκμετάλλευσιν, αντί τιμήματος ίσου πρός τό 90% τής κατά τόν χρόνον τής έκποιήσεως αξίας των κτημάτων. Τό τίμημα μειούται εις τό 80% τής κατά τόν χρόνον τής έκποιήσεως αξίας των κτημάτων, προκειμένου περί κατοχών διαμενόντων μονίμως εις άγροτικούς οικισμούς πληθυσμού μέχρι δύο χιλιάδων (2.000) κατοίκων και εις 33% τής ως άνω αξίας προκειμένου περί άπόρων άκτημόνων διαμενόντων μονίμως εις άγροτικούς οικισμούς όσοδήποτε πληθυσμού.

2. Δι' έκαστον άρρεν ή άγαμον ότλην τέκνον ή άγαμον άδελφήν του κατοχού παρέχεται εις αυτόν τό δικαίωμα τής εξαγοράς προσδέτου έκτάσεως έκ τής κατεχομένης τοιαύτης ίσης πός τό 30% τής βιωσίμου γεωργικής έκμεταλλεύσεως, αντί του ύπό τής παραγράφ. 1 του παρόντος καθοριζόμενου τιμήματος.

3. Η κατά τās προηγουμένης παραγράφους εξαγοραζόμενη παρ' έκάστου κατοχού συνολική έκτασις, δέν δύναται νά υπερβή τήν έκτασιν δύο βιωσίμων γεωργικών έκμεταλλεύσεων.

4. Η έκτασις τής βιωσίμου γεωργικής έκμεταλλεύσεως όρίζεται κατά τόπους δι' αποφάσεως Έπιτροπής αποτελουμένης έκ των προϊσταμένων των άρμοδίων ύπηρεσιών Γεωργίας, Δασών και Οίκων, Έρεσιών, αναλόγως πρός τήν γονιμότητα του έδάφους έν συνάρτησει πρός τό είδος τής καλλιέργειας και τόν τρόπον έκμεταλλεύσεως.

5. Δι' γενομένας σπανίας δια φύσει ή βελτιώσεις εν γένει δέν λαμβάνονται ύπ' όβιν δια τόν προσδιορισμόν του τιμήματος περί ου ή παράγρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος.

6. Οί κατέχοντες ανταλλαξιμους βιοκτισόπους και χρησιμοποιοῦντες αυτούς διά τήν βόσκησιν του ίδιου των ποιωνίου αποτελουμένου τουλάχιστον έξ έκατόν είκοσι (20) μικρών ή τεσσαράκοντα (40) μεγάλων ζώων ή μικτού ποιωνίου τηρουμένης τής αναλογίας δια τόν ύπολογισμόν μεταξύ μικρών και μεγάλων τρία πρός ένα δικαιούνται ύπό τους έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου όρους, νά εξαγοράσουν έκτασιν συναμένην ν' αποτελέση βιώσιμον κτηνοτροφικήν έκμετάλλευσιν, έφ' όσον δέν έτυχον τοιαύτης άποκταστάσεως μέχρι σήμεραν.

Η έκτασις τής βιωσίμου κτηνοτροφικής έκμεταλλεύσεως όρίζεται κατά τόπους ύπό τής έν παραγράφω 4 του παρόντος άρθρου τριμελούς Έπιτροπής, αναλόγως πρός τήν ποιότητα του βιοκτισόπου.

7. Ο κατά τās 70% τουλάχιστον συγκύριος, προτιμάται έναντι παντός τρίτου εις τήν εξαγοράν των κατά τās προηγουμένης παραγράφους κτημάτων, αντί τιμήματος ίσου πρός τό όριζόμενον δια των παραγρ. 1 και 6 του παρόντος.

Συγκύριοι εξαγοραζόντες κτήματα, έφ' ών έχουν δημιουργηθή συστηματικά φύσει ή ούσιώδεις βελτιώσεις, ύποχρεούνται ν' άποζημιώσουν εκείνους δαπάναις των οποίων δημιουργηθήσαν αυτά, μετ' άπόρασιν τής Έπιτροπής Διαχειρίσεως Ανταλλαξιμου Περιουσίας (ΕΔΑΠ) έκτιμώμενης επί τή έάσει έκτιμώσεως των κατά τόπους Διευθύνσεων Γεωργίας.

8. Η κατεχομένη έκτασις πέραν τής ύπό των διατάξεων του παρόντος άρθρου επιτρεπομένης πρός εξαγοράν τοιαύτης, παραχωρείται δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών μετά γνώμην τής οικείας Έπιτροπής ΔΑΠ, εις άπόρους άκτημόνας διαμενοντας μονίμως εις τήν περιοχήν, εις ήν καίται ή έκτασις, αντί τιμήματος ίσου πρός τό 33% τής κατά τόν χρόνον τής εξαγοράς αξίας αυτής, άπηλλαγμένου προσαυξήσεων ύπερ τρίτων.

9. Τό τίμημα των κατά τās προηγουμένης παραγράφους του παρόντος άρθρου εξαγοραζόμενων ανταλλαξιμων κτημάτων καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών μετά γνώμην του άρμοδίου Οργάνου, είναι δέ καταελητέον εις τεσσαράκοντα (40) ίσας εξαμηνιαίας τοκοχρεωλυτικās δόσεις επί έπιτολίω 2%.

Άρθρον 2.

1. Οί κατέχοντες άστικά ανταλλάξιμα κτήματα έφ' ών άνηγείρον κτίσματα μονίμου ή προχείρου μορφής χρησιμοποιούμενα παρ' αυτών δι' οικογενειακήν ή επαγγελματικήν στέγασιν, δικαιούνται νά εξαγοράσουν ταύτα αντί τιμήματος ίσου πρός τό 95% τής κατά τόν χρόνον τής έκποιήσεως αξίας του έδάφους αυτών. Τό τίμημα μειούται εις τό 85% τής αξίας του κτήματος προκειμένου περί κατοχών διαμενόντων μονίμως εις άγροτικούς οικισμούς πληθυσμού μέχρι 4.000 κατοίκων και εις τό 60% προκειμένου περί άπόρων διαμενόντων εις οικισμούς όσοδήποτε πληθυσμού.

2. Εις τήν εξαγοράν των κατά τήν προηγουμένην παράγραφον άστικών ανταλλαξιμων κτημάτων, δικαιούνται και οί κάτοχοι των επ' αυτών κτισμάτων, έφ' όσον διεδέχθησαν εις τήν κατοχήν των κτισμάτων των τους άνεγείραντας ταύτα.

3. Συντρέχοντος συγκυρίου κατά ποσοτόν 70% έξ άδειαιρέτου τουλάχιστον επί του έδάφους μετ' άνεγείραντος κτίσμα ή διαδεχθέντος τόν άνεγείραντα εις τήν κατοχήν του κτίσματος προτιμάται μέν ό συγκύριος ούτος, όμως ύποχρεούται κατόπιν άποφάσεως τής ΕΔΑΠ, εις άποζημιώσιν του δευτέρου, τής αξίας τής οικοδομής έκτιμώμένης ύπό των κατά τόπους Διευθύνσεως Τεχνικών Υπηρεσιών.

4. Τό κατά τās προηγουμένης παραγράφους δικαίωμα εξαγοράς εξικνεύται μέχρις έκτάσεως ένός άρτίου κατά τό σχέδιον τής πόλεως οικοπέδου, επιτρεπομένης, όμως, τής εξαγοράς και μείζονος του ένός άρτίου οικοπέδου έκτάσεως εις